

תפ"ח 23751/02/10 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשם, אבא גואל גואלי רצון, הובא באמצעות שב"ס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

28 אוקטובר 2014

בפני כב' השופטת נורית אחיטוב, אב"ד

כב' השופטת מרים דיסקין

כב' השופט רענן בן-יוסף

המאשימה

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עוה"ד ד. אברמוף ור. ב-און

נגד

הנאשם

אבא גואל גואלי רצון (עציר) - הובא באמצעות שב"ס

על-ידי ב"כ עוה"ד ר. קוצר וש. גבאי מנדלמן

גזר דין

ההרשעה

1. הנאשם הועמד לדין בכתב אישום שכלל 7 אישומים בעבירות מין, אישום בגין עבירת מרמה ואישום שנסב על מספר רב של עבירות החזקת אדם בתנאי עבדות, לפי סעיף 375א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). בתום הליך הוכחות הורשע הנאשם ב-6 מהאישומים שעניינם עבירות מין, בחלקם בעבירות שונות מאלו שיוחסו לו בכתב האישום, ובאישום שעניינו עבירת מרמה. הנאשם זוכה מעבירות העבדות נשוא האישום הראשון ומעבירות המין נשוא האישום השישי.

האישום התשיעי

עמוד 1

8. באישום זה הורשע הנאשם בעבירת קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין. לפי ממצאי הכרעת הדין, הנאשם ביקש סכום של 140,000 ₪ מהמתלוננת, שניהלה עמו מערכת יחסים ארוכה, בתואנות שווא לפיהן, הוא זקוק לו בדחיפות לתשלום חוב. כתוצאה מדברים אלו, על רקע האמון העיוור שרחשה לו ועמדת חולשה בה נמצאה בתקופה הרלוונטית, נענתה המתלוננת והעבירה לידיו את הסכום המבוקש, תוך נשיאה בתוצאות כלכליות קשות של חובות שלא היה ביכולתה להשיב.

עבירת המרמה (האישום התשיעי)

20. מדובר במעשה מרמה בנסיבות מחמירות שעניינו נטילת 140,000 ₪ מהמתלוננת בהסכמתה תוך שהוא מוסר לה מידע כוזב בדבר המטרה לה ייעד את הכסף ומידת הדחיפות בקבלתו. נושא השפעת מעשה המרמה על קבלת הכספים נדון כבר בהכרעת הדין ואיננו רואים מקום להידרש לנושא, פעם נוספת. כפי שציינו, המעשים בוצעו תוך ניצול עמדת חולשה ואמון בנאשם ומתוך ידיעה שהדבר יביאה לכדי סחרור כלכלי. אנו סבורים, כי הנסיבה האחרונה, שהעיבה על חייה באופן בו אף כיום, כמעט כ-5 שנים לאחר מעצר הנאשם, יש לכך השלכה על עתידה המקצועי, מצדיקה הטלת עונש בגין העבירה על הצד המחמיר. על כן, מתחם הענישה בגין העבירה יעמוד על בין 3.5-4.5 שנות מאסר.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

21. המאשימה לא התייחסה לעניין זה ישירות בטיעוניה. מנגד, אין חולק באשר לנתונים שהציגה ההגנה בנושא: הנאשם בן 64, נטול עבר פלילי, חולה בסוכרת וסובל מנכות משמעותית בגבו, ומצוי מזה 5 שנים בתנאי מעצר בבידוד. נוכח המגבלות שהוטלו עליו, הוא מנותק באופן כמעט מוחלט מסביבתו המשפחתית והחברתית.

קביעת עונשו של הנאשם בהתאם לאמור לעיל

22. כפי שכבר נאמר, נוכח מספר העבירות החמורות בהן הורשע הנאשם, לו היינו פוסקים בנפרד לכל אישום ואישום העונש היה עומד על מספר תלת ספרתי. לפיכך אין מנוס מקביעת עונשו באופן בו תקופות המאסר תחפופנה במידה רבה זו את זו, ולצורך זה אנו עושים שימוש בסמכותנו לפי סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין ומטילים על הנאשם תקופת מאסר כוללת בגין כל העבירות. לצדה, אנו מטילים על הנאשם מאסרים על תנאי וחובה לפצות את המתלוננות בגין הנזקים שנגרמו להן.

23. אשר על כן, אנו מטילים על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 30 שנות מאסר החל מיום מעצרו, 12.01.10.

ב. 30 חודשי מאסר על תנאי שתוך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירות פשע מסימן ה' לפרק י' לחוק העונשין.

ג. 18 חודשי מאסר על התנאי שתוך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירות עוון מסימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, או עבירה לפי סימן ו' לפרק י"א לחוק העונשין.

ד. פיצוי למתלוננת באישום השני בסך 100,000 ₪; פיצוי למתלוננת באישום השלישי בסך 100,000 ₪; פיצוי למתלוננת באישום הרביעי בסך 20,000 ₪; לא ראינו לפסוק פיצוי למתלוננת באישום החמישי משום שלא העידה בפנינו ומשום שקיבלה לידה דירה; פיצוי למתלוננת באישום השביעי בסך 10,000 ₪; פיצוי למתלוננת באישום השמיני בסך

₪100,000; פיצוי למתלוננת באישום התשיעי בסך ₪140,000.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, ד' מרחשוון התשע"ה, 28 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים והנאשם.